

ուրիշ հատուածէն կը հասկցուի նաեւ լերան երկու եկեղեցիներու գոյութիւնը. « . . . Ան (Պետրոս վրացին) այն տեղէն գնաց Անդաւադի եկեղեցի, և յետոյ Գերսեսանի: Եւ երբ կը փափաքէր մերձակայ սրբավայրերն ալ այցելել՝ վեր ելաւ Աշակերտաւանը եւ անկէ ալ Ս. Համբարձում (բլուր) և ապա ի Ղազարիոն»: Այս երկու եկեղեցիներու պատմութեան եւ նկարագրութեան համար տեսնել Հ. Վ. Ե. (էջ 144–166):

Ըստ նախնեաց՝ Համբարձման եկեղեցիին մէջ հետեալ աւանդական դէպքերը պատահած են.

ա) «յեկեղեցոյն՝ որ կայր ի տեղւոջ Համբարձմանն Տեառն, կայր խաչ մի ոսկի ի վերայ գումբայթին, որ ի լինել ժողովոյն Քաղկեդոնի յանկարծ այրեցաւ և փոշի եղև, և գրեցին ի Կ. Պոլիս, և առաքեցին խաչ պղնձի դնել ի տեղւոջն: Եւ յորժամ եղև ժողովն վիճէին ընդ միմեանս ի Կեսարիա, թէ մարդն Քրիստոս խաչեցաւ, և եղև պատարազն նոցա միս և արիւն մարդոյ, և ոչ կարացին ճաշակել, եւ պահեցաւ առ բազումս ի վկայութիւն» (Գ. Թղ. էջ 512):

բ) «Կին մի էր բարեպաշտօն յերուսաղէմ Ուլուակիա անուն, գնաց աղօթել ի տաճար Համբարձմանն Տեառն, և ետես զՏիրամայրն նստեալ անդ փառօք, եւ անկեալ ի վերայ երեսաց իւրոց, եւ կանգնեաց գնա Տիրուհին եւ ասէ. մի՛ երկնջիր, այլ կա՛ց յուղղափառութիւն, զի չարչարանք որդւոյ իմոյ այլայլեցաւ ի բերանս պղծոց ոմանց, եւ եղև եկեղեցի իբրև զկոտորեալ անտառ զլերամբ, եւ ոչ խաղաղութիւնս ցկատարած» (Գ. Թղ. էջ 521):

գ) «Կին մի ուղղափառ Պամփիւլացի, բնակէր յերուսաղէմ, և գնաց ի տաճար Համբարձման Տեառն»